

ница та си въ житница та
а плева та ще изгори со съ
огнь, щото недрасидва.

13 Тогѡва прихѡди Исусъ
Ѡ Галилеа на Иорданъ ко
Иѡанна, да се кръсти Ѡ
негѡ.

14 Я Иѡаннъ мѡ возвра-
наваше, и говореше: азъ
трѣбѡва да се кръстимъ Ѡ
тебе, а ты ли идешъ ко да
мене;

15 Ѡговори Исусъ, и рече
мѡ: ѡстави сегѡ: защото
такѡ ѣ подобно намъ да
исполниме секоа правда, то-
гѡва го ѡстави.

16 И като се кръсти И-
сусъ, ѡвие излѣзе Ѡ вода та,
и ѣто че мѡ се ѡвориѡа не-
беса та, и видѣ (Иѡаннъ) Дѡ-
ха Бѡжиа който слѡзеше
като гѡлѡжкъ, и идеше на
него.

17 И ѡвие чѡсе глѡсъ Ѡ не-
вѡто, който говореше: тоѡ
ѣ Ѡвнъ мой возлюблен-
ный, въ корѡто благоволиѡхъ

ГЛАВА Д.

ТОГѡВА Исусъ заведенъ
кѡлѡ въ пѡстына Ѡ дѡха,
да се искѡси Ѡ дѡвола:

2 И като пости четѡри-
десать дни, и четѡриде-
сать нѡщи, послѣ ѡгладнѣ.

3 И като пристѡпи къ не-
го искѡсительѡ, рече мѡ: ако
си сѡнъ Бѡжии, речи да ста-
натъ тѡа каменъ хлѣкове.

4 Я тоѡ Ѡговори и рече:
писано ѣ: не токѡмѡ съсъ
ѣдинъ хлѣвъ ще да вѡде
живъ человекъ: но со всѡ-
кое слѡво, коѡто излѡзи Ѡ
устѡ та Бѡжиа.

5 Тогѡва го зема дѡволо
и заведе го во сватѡи градъ,
и постаѡи го на стрѣѡа та
церковна:

6 И говореше мѡ, ако си
Ѡвнъ Бѡжии, фрлисе до-
дѡ, защото ѣ писано: че на
Иггли те си ще да заповѣ-
да за тебе да те сохранѡтъ,
и нарѡѡте те си ще те зематъ,
да си непрепнешъ некогашъ
оу каменъ ногѡ та.

7 Я Исусъ мѡ рече: пакѡ
писано ѣ и тоѡ: заѡѡ Гос-
пода твоегѡ не щѣшъ да
искѡсишъ.

8 Пакъ го зема дѡволо и
воскачи го на ѣднѡ плани-
на много вѡсока, и показѡ
мѡ сѡчки те царства на свѣ-
тѡтъ, и слаѡа та тѣѡна:

9 И рече мѡ: тѡа сѡчки те
ще ти дамъ, ако паднешъ
да ми се поклѡнишъ.

10 Тогѡва мѡ рече Исусъ:
иди задъ мене сатанѡ, за-
ѡѡто ѣ писано: Господѡ
Бѡгѡ твоемѡ ще да се по-
клѡнишъ, и немѡ самомѡ
ще да послѡжишъ.

11 Тогѡ го ѡстави дѡво-
ло, и ѣто Иггли доидѡѡа и
мѡ слѡгѡваѡа.

12 И като чѡ Исусъ, че Иѡ-